

hverdage mellem jul og nytår, skal bestemme, at lønmodtageren holder ferie disse dage, i det omfang lønmodtageren er berettiget til mere end 18 feriedage. Træffer arbejdsgiveren ikke sådan bestemmelse, følger det af § 17 b, at arbejdsgiveren skal betale lønmodtageren løn for de pågældende dage. Lønnen beregnes på grundlag af lønmodtagerens løn i de sidste 4 uger før jul.

Om baggrunden for lovforslaget udtalte forslagsstillerne i de ledsagende bemærkninger:

»VKR-regeringen gennemførte i 1971 nogle ændringer i ferieloven. Ved den lejlighed blev § 17 b indført. Dette skete under kraftig modstand fra socialdemokratiets side, fordi den pågældende paragraf betyder, at arbejdsgiverne kan pålægge arbejderne at holde ferie mellem jul og nytår, hvis arbejdsgiverne har interesse i at lukke virksomheden i denne periode. Dette er en klar tvangsbestemmelse. Efter venstresocialisternes opfattelse er det arbejderne alene, der skal bestemme, hvornår de vil holde ferie. Ved indførelsen af § 17 b sagde den socialdemokratiske ordfører Erling Dinesen ved 1. behandlingen den 26. marts 1971 (se Folketingstidende 1970-71, forhandlingerne spalte 5190-5191):

»Til gengæld må det så, synes jeg nok, i høj grad undre, at arbejdsministeren fremsætter et forslag, der indeholder en tvangsordning, som efter min opfattelse strider både imod mæglingens aftaler og en af ILO vedtaget konvention. Jeg tænker her på bestemmelserne i forslaget § 17 b, der påbyder arbejdsgivere, hvis virksomheder er lukkede mellem jul og nytår, enten at dekretere ferie, hvad enten det passer lønmodtagerne eller ej, eller udbetale dem fuld løn, så længe virksomheden er lukket. Det vil i realiteten sige, at man tvinges til at holde ferie på dette tidspunkt uden hensyn til andre ferieplaner, da vi jo ikke kan regne med, at ret mange arbejdsgivere vil udbetale løn uden at få arbejde til gengæld. Lønmodtagernes synspunkter og ønsker tages der altså overhovedet ikke hensyn til.«

Indtil vedtagelsen af lov nr. 229 af 6. juni 1979 kunne arbejdsgiverne bruge arbejdsløshedsloven, når de lukkede mellem jul og nytår: de hjemsendte kom på arbejdsløshedsunderstøttelse. Dette er selvkært himmelråbende arbejdsgivermisbrug af arbejdsløshedsunderstøttelsen. Et misbrug, venstresocialisterne har rettet søgelyset på allerede for en del år siden.

Arbejdsministeren påstår, at han med lov nr. 229 af 6. juni 1979 har stoppet dette arbejdsgivermisbrug af arbejdsløshedsdagpengesystemet. Det er nok også sket i et vist omfang. Men så har arbejdsministeren til gengæld skabt et andet problem vedrørende § 17 b i